

μηγορεί ἢ μία, ὁ ἀγὼν περὶ σταφίδος ἀνταπαντᾷ ἢ ἄλλη. Σκληραγωγῆθητι ὀλίγον, ἀκούομεν ἐκ τῆς μιᾶς πτέρυγος! Κοιμοῦμαι εἰς πούπουλα συνήθαι, ἐναυλιζομεθα ἐκ τῆς ἐτέρας. Γενοῦ στρατιώτης, ἰδοὺ τὸ καθήκον σου. — Ἄνελαθα ἐκ δημοπρασίας ἰχθυοτροφείων, ἰδοὺ ἡ δουλειά μου. Εἶσαι ἐπίστρατος, κατατάξου. — Γυναίκα ἐγῆμα, δὲν δύναμαι. — Πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ὁ στρατός. Ἔχω ἀνάγκη ὅλων τῶν ἡλικιῶν. — Μόλις ἀπέκτισα τὸ μικρὸν ἐκεῖνο καφενεῖον, τὸ ὠνόμασα μάλιστα τὸ 24ον ἄρθρον. — Ἄλλα δὲν θὰ κάμωμεν τίποτε οὕτω φερόμενοι. — Ἀγόρασα συναλλάγματα, κύριε Λομβάρδε, τί νὰ κάμω. — Σὺ τί καθῆσαι; Ποῦ εἶναι αἱ ἀρσιμάνιοι φωναί σου; — Ἔχω ἐργοστάσια καὶ θὰ πεινώσιν αὔριον ἑκατὸν ἀνθρώποι μου.

Παρεπονόμεθ' ἄλλοτε κατὰ τῆς Εὐρώπης, ὅτι δὲν σπεύδει ὑπὲρ ἡμῶν, ἐνῶ ἔσπευσεν ὑπὲρ ἄλλων. Ἄλλ' ἰδοὺ ὅτι σπεύδει αὐτὴ τώρα, δὲν σπεύδομεν ἐν τούτοις ἡμεῖς. Τὸ ζήτημά μας ἀν μέλει τῆς νίκης τῶν ἀγγλων φιλελευθέρων ἐσύρτο ὡς ἀνάπηρος εἰς τὰς τριβους τῆς διπλωματίας, τώρα νομίζει τις ὅτι ἀγωνίζεται ἀγῶνα δρόμου ὑπὸ διπλωματικὴν ἐποψίν. Καὶ ἡμεῖς; Ἀγῶνα σακκοδρομίας.

Ξεύρτε ποῖον θὰ ἦτο τὸ σημεῖον τῆς ἰσορροπίας τοῦ ἐλληνισμοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ φιλελληνισμοῦ τῆς Ἑλλάδος; Ἐὰν καὶ αἱ δέκα ἡλιεῖαι αἱ προσκληθεῖσαι εἰς ἐπιστράτευσιν περισυνήγοντο ὅλοι καὶ ἤκουον αἱ μεγάλαι δυνάμεις, ὅτι ἑκατὸν χιλιάδες ἐλληνικοῦ στρατοῦ ἀναμένουν τὸ πρόσταγμα τῶν νὰ καταλάβωσιν ὅσας μᾶς ἐπέδικασαν χώρας.

* *

*

Τὰ συναλλάγματα! Τὰ ἰχθυοτροφεία! Ἡ σταφίδα μας! Τὰ κολοκύθια μας! Ἔθνος Ἑβραίων! Τώρα θὰ τα φροντίσωμεν ὅλα αὐτὰ ἐντός δύο ἢ τριῶν μηνῶν; Θέλετε λοιπὸν εἰς τὰς παραμονὰς πολέμου νὰ σκάνουν ἀπὸ ὑγίαν τὰ συναλλάγματα, τὰ νήματα καὶ αἱ ἐπιστῆμαί μας! Ὁ πόλεμος εἶναι καραμέλα ἐξεταζόμενος μόνον ὡς πρὸς τὰς δαπάνας ἃς δι' αὐτὸν τὸ Κράτος ποιεῖ. Ἄλλ' εἶναι καρχαρίας, ἐξεταζόμενος ὡς πρὸς τὰς ζημίας ἃς ὁ τόπος ὡς τοπος ὑφίσταται. Τί ἦτο ἡ πολεμικὴ ἀποζημίωσις ἢν ἐπλήρωσεν ἡ Γαλλία ἀπέναντι τῶν ζημιῶν ἃς ὑπέστη ὡς τόπος, ὡς ἐμπόριον, ὡς βιομηχανία; Ἡ Σερβία δὲν ἠρημώθη; Ἡ Ρουμανία δὲν ἔπαθε; Ἡ Βουλγαρία δὲν ἐκῆη; Μόνον ἡμεῖς θέλομεν πόλεμον, νίκην καὶ Ἰωάννινα μὲ πλήρη τὰ βαλάντια, ἀπείρακτον ὡς σάρκας παρθένου τὸ σῶμα, πλήρη τὴν οἰκίαν ἡσυχίαν, ἀκέραια τὰ θεατρα, τὰ ἄντρα καὶ τὴν ρακὴν μας.

Τότε ἃς ἀνακρυχθῶμεν Ἑβραῖοι καὶ ἃς ἐτοιμασθῶμεν ὅσοι μπορέσωμεν νὰ ἐπωφεληθῶμεν ἀτομικῶς καὶ καταστρεφόμενης ἀκόμη τῆς Ἑλλάδος. Θὰ εὐρεθῇ νεώτερός τις Σαίξπηρ ν' ἀποθεώσῃ τὸ ἔθνος τῶν Νεκροθαπτῶν.

* *

*

Κύριε Φιλήμων ἀντιπολιτευόμενε! Σκέπτου καὶ φρόνει ὅπως βούλει, ἀλλὰ μὴ χλευάζε λέξεις ἱεράς, ὁμιλῶν περὶ πατριωτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ εὐρὸ πολιτικὸν κόμμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει σκέπτεται πῶς νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν προσερχομένων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸν στρατὸν, πῶς νὰ μαράνη τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς ἐπιστράτου νεολαίας, πῶς νὰ παραστήσῃ τὴν ἐπίσημον Ἑλλάδα Μοναχῶ, παρασκευαζόμενον νὰ πολεμήσῃ μὲ ἀναπήρους εἰς τὸ πεζικὸν καὶ ξύλιν' ἄλογα εἰς τὸ ἵπικόν.

Καλιδάν.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Τὸ φύλλον τῆς Παρασκευῆς θὰ περιέχῃ
ΤΟΝ ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΝ
καὶ θὰ ἐκδοθῇ εἰς διπλάσιον ἀριθμὸν ἀντιτύπων.

Ὁ ἀποθανὼν βιβλιοθηκᾶριος τῶν ἀνακτόρων Κέπεν ἐνεπιστεύθη τὴν περιουσίαν του εἰς τὸν Βασιλέα ὅπως τὴν διαθέσῃ ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ τινος σκοποῦ. Ὁ Βασιλεὺς τὴν ἔδωκεν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Γύλδεκρον.

Πρὸ τινος μεγαλέμπορος τις Χίος μᾶς ἔστειλε σπουδαῖον χρηματικὸν ποσὸν ὅπως τὸ διαθέσωμεν ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ τινος σκοποῦ. Ἡμεῖς ἐπροτιμήσαμεν νὰ τὸ βάλωμεν εἰς τὴν τσέπην μας.

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Δευτέρας τοῦ Αἰῶνος δὲν ὑπῆρχεν εἰδήσις περὶ τοῦ πότε ἔρχεται ὁ Βασιλεὺς. Σημεῖον ὅτι ὁ κ. Μινέλαος Νεγρεπόντης ἀσθενεῖ. Εὐχόμεθα εἰς τὸν ἐνδοξον ἀσθενῆ ταχεῖαν ἀνάρρωσιν.

Εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὁ κ. Ἀλεξιάδης θριαμβεῦσι τρίτην ἤδη φορὰν ὑποκρινόμενος τὸ πρόσωπον τοῦ Γέρω—Μαρτῶν. Μόνον τὰ θεατρικὰ προγράμματα τρις ἤδη ὑποπίπτουν εἰς τὸ αὐτὸ λάθος, καὶ ἀναγγέλλουν ἀντὶ Γέρω—Μαρτῶν Ὁθέλλον, μασκαρεύοντα οὕτω πῶς τὸν ἀτυχεῖ θιασάρχην.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ἐν γεύματι ὁ λόγος περὶ τοῦ ἀρίστου τῶν ὀπωρικῶν. Ὁ Πανιερώτατος δεικνύει τὰς πρὸ τοῦ στήθους εὐσάρκου χήρας σταφυλάς:
— Τῆς σταφυλῆς! . . . ὅλα τὰ ἄλλα τὰ θεωρῶ κατώτερα.

Ἡνώχλουν τὸν πρὸ τῆς ἀγγλικῆς ἐκκλησίας τυφλὸν σπιρτοπώλην:

— Στραβὸς ἐσὺ καὶ βγάζεις 10 δραχμὰς κ' ἐγὼ μὲ τὰ μάτια μου μόλις 3.

— Ἀῖ; βγάλ' τα νὰ βγάζῃς καὶ σὺ δέκα.

Ἐν τῷ στρατῶνι τοῦ Πεζικοῦ:

Ὁ Λοχαγός—Τί δουλειὰ κάεις;

Ὁ Ἐπιστρατίας—Τελειόφοιτος τῆς ἰατρικῆς.

Ὁ Λοχαγός—Ἐρεῖς γράμματα;

ΑΛΗΘΕΙΑ.

Εἰς τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα οἱ Εὐρωπαῖοι μετεμορφώθησαν εἰς Ἑλληνας καὶ ἡμεῖς τώρα μόλις σκεπτόμεθα νὰ γίνωμεν φιλέλληνες,